

Anlaşılamayan Özel İnsanlarımız: #Disleksi

Bilim, sanat, spor gibi farklı alanlardaki ünlüler dünyasına baktığımızda dikkatleri çeken Albert Einstein, Thomas Edison, Mozart, Stephan Hawking, Winston Churchill, Walt Disney, Muhammed Ali gibi isimlerin ilginç şekilde ortak bir özelliği disleksili bireylerden olmalarıdır. Disleksi okuma öğrenme güçlüğüdür. Bu kişiler okumayı diğer insanlar gibi rahat öğrenemezler. Okumaya özel öğrenme güçlüğü yaşarlar.

Disleksi dışında disgrafi (yazma öğrenme ve uygulama güçlüğü), diskalkuli (matematik öğrenme ve uygulama güçlüğü) sorunları da birlikte veya ayrı ayrı görülebilir.

Okumayı öğrenme ve uygulama diğer bütün eğitim faaliyetlerinin anahtarı gibi olduğundan, disleksili çocuklar için çok ciddi bir sorun ve yanlış anlaşılacak istenmeyen gelişmelere neden olan bir sıkıntı kaynağıdır. Disleksili çocuk anlaşılmadığında zeka geriliği düşünülerek normal eğitimden kopmasına ve bu şekilde muamele görmesine, aşırı dikkat dağınıklığı düşünülerek psikiyatrik tedavilere yönelmesine yol açabilir.

Disleksi doğuştan gelen bir durumdur. Çocuklarda %5 civarında görülmektedir. Bu çocukların çoğuna doğru teşhis konulmadığı için, tembel veya geri zekalı oldukları sanılarak eğitimlerine önem verilmeden, potansiyellerini kullanamadan topluma karışıp vasat bir düzeyde yaşamaya devam ediyorlar. Halbuki içlerinde normal insanların ulaşamadıkları çözümlere gidebilecek, inanılmaz eserler üretebilecek deha seviyesinde özel ve yetenekli olanların da bulunabildiğini unutmamalıyız.

Okuma güçlüğü yaşayan disleksili çocukların, bilinçli ebeveynler ve öğretmenler tarafından mümkün olduğu kadar erken dönemde anlaşılacak müdahale edilmesi çok önemlidir. Sorunun dikkat dağınıklığı veya zeka geriliği gibi şeyler olmadığı, okuma öğrenme güçlüğü yaşandığı anlaşıldığında, özel eğitim yöntemleri uygulanarak bu çocukların yaşitlarının eğitim sürecinden kopmadan devam etmeleri ve varsa özel yetenek alanlarının da keşfedilerek gelişimleri sağlanabilir.

Dünya’da olduğu gibi Türkiye’de de disleksili çocuklarımız okullarda benzer sorunları yaşıyorlar. Disleksi konusunu dert edinen, çocuklarımızın hak ettiği fırsatlara erişebilmesi için çaba sarf eden Sivil Toplum Kuruluşlarımız da var çok şükür. Hak-İş Federasyonunun kurucu Genel Başkanı Sayın Mustafa Taşçı bu konuya kendisini adayarak “Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneği”ni kurmuş.

Bir sağlık çalışanı ve eğitimci olarak, disleksinin ne kadar yaygın ve etkili bir soruna dönüştüğünü, çocuklarımızın potansiyellerini kullanamadan mutsuz ve başarısız bir hayata mahkum bırakıldığını ve özel eğitimleri verildiğinde ne kadar başarılı olabildiklerini, kendisiyle tanıştıktan sonra çok daha iyi öğrendim. Bu güzel amaca destek verebilmek için Sevgi Mektupları ve Disleksi Derneğine üye olarak aktif görev almaya karar verdim.

Disleksili evlatlarımızın mümkün olduğu kadar erken dönemde fark edilerek özel eğitim programlarına alınmaları gerekiyor. O yüzden ilkokul öğretmenlerimiz son derece kritik bir görevi ifa ediyorlar. Okuma güçlüğü çeken çocuklarda disleksi olup olmadığını anlamak için testler yapılması gerekir. Bunun için çocukların en yakın RAM’a (Rehberlik ve Araştırma Merkezi) yönlendirilmesi veya test uygulamasında eğitim almış yetkili öğretmenlerce okulda teste tabi tutulması lazımdır. Disleksi olduğuna karar verilen çocuklarımızın ise zaman kaybedilmeden yaşlarına uygun eğitim materyalleri desteğinde özel eğitime programlarına alınmaları sağlanmalıdır.

Kaybedilecek, potansiyeli çöpe atılacak, anlaşılmazlık ve başarısızlık duygusuyla ömür boyu mutsuz yaşamaya mahkum edilecek bir tane bile evladımız olamaz! Kim bilir bizim disleksili çocuklarımız da dünyaca ünlü olanları gibi ne harika eserler ve çalışmalar yapacaklar! Neden onlardan mahrum kalalım? Neden disleksili evlatlarımızın şahane başarılarıyla da gurur duymayalım?